

Full diocesà

3 de març del 2024

p4 — 24 hores per al Senyor a la catedral

p6 i p7 — «Nefarious» arriba al cine a Manresa

200 anys de presència Vedruna

Les escoles Vedruna tenen avui presència en 33 municipis i en tots ells faran memòria de l'empremta local de cada escola i també com a xarxa educativa d'iniciativa social. Fins a 37 exposicions es podran visitar entre els mesos de febrer i juny en diferents espais públics dels barris i municipis amb escola Vedruna, així com també en el recinte del mateix centre educatiu.

Es tracta d'una iniciativa de la Fundació Vedruna Catalunya Educació en el marc dels actes de celebració dels 200 anys de la congregació de les Carmelites de la Caritat Vedruna. Cada exposició inclou una part comuna, que recull l'origen i la trajectòria de la congregació, i una part amb la història i la vida de cada escola.

Així, el visitant podrà descobrir la tasca de les germanes al servei de l'educació, de la salut i de l'atenció als més desvalguts. Una història que neix amb Joaquina de Vedruna el 26 de febrer de 1826 a la ciutat de Vic. La seva és la primera institució nascuda a Catalunya adreçada a l'educació de la dona.

Avui la congregació Vedruna, estesa en 25 països del món, continua treballant per l'educació, la salut i l'atenció social. Les escoles Vedruna ja en el segle XIX van ser pioneres en l'educació i són hereves d'aquesta tradició de compromís social.

(Continua a la pàgina 4.)

«El sabia prou què hi ha a l'interior de cada home»

Diumenge III de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

»[No et facis cap escultura ni cap imatge de res del que hi ha dalt al cel, a baix a la terra o a les aigües que neixen de sota la terra. No adoris imatges ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu gelós: castigo les culpes dels pares en els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m'estimen, però sóc bondados fins a milers de generacions dels qui m'estimen i guarden els meus manaments. »Quan juris,] no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.[...] (20,1-17)

Salm responsorial

Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.
[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.
(1,22-25)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin

senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.
(2,13-25)

«Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd»

«Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies»

Marcel Nsanzineza, prev.

Les lectures d'aquest 3r diumenge de Quaresma ens conviden a contemplar i acollir els signes que Déu ens dona: *la llei, la creu i el temple*. La primera lectura ens presenta *deu clàusules* de l'aliança amb el Senyor. El decàleg no són imposicions de Déu, sinó llei de llibertat i de vida, exigències assumides pel poble que unànimement diu: «Complirem tot el que ha dit el Senyor» (Ex 19,8).

En la seva primera carta als Corintis, Pau insisteix: «Proclamem un Messies crucificat...» Contemplem l'amor infinit de Déu en la creu. Paradoxalment, allà on exteriorment tot parla de feblesa, niciesa, escàndol (la crucifixió de Crist), és on profundament es manifesta el poder i la saviesa del Déu fort i salvador.

El tema central de l'evangeli és el signe del Temple, el lloc de la presència de Déu enmig de la humanitat. Crist ressuscitat és el definitiu Temple de la trobada amb Déu. Per això, quan Jesús deia: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies», *es referia al santuari del seu cos i ens introduïa en el misteri de la seva mort i resurrecció*.

La Quaresma és un temps en què som cridats a destruir el temple del nostre orgull, del nostre egoisme, i construir el del cos de Crist-Església. Hem de construir també el Temple de Crist-Paraula de Déu Pare: «*Van creure en l'Escriptura i en la paraula de Jesús*» (Jn 2,22). Els hebreus exiliats a Babilònia van descobrir que el temple, lloc privilegiat de trobada amb Déu, no era el temple de pedra construït per Salomó, sinó la Paraula de Déu: la Llei i els profetes. La Quaresma és també un temps per a redescobrir la riquesa i la bellesa d'aquest temple que és la Bíblia, la paraula de Déu.

La imatge

Enutjat, Jesús amb un fuet de cordes fa fora els qui feien mercat al temple de Déu. Els deixebles miren atents com acompanya la paraula del salmista. En l'evangeli de Joan, l'acció sol ser un gest profètic per a anunciar una realitat més pregona. Igual que fan servir el temple per al que no toca, un dia el destruiran a ell a la creu. Tanmateix, el Pare el tornarà a la vida al cap de tres dies.

Jesús expulsa els mercaders del Temple (1570).
Pieter Brueghel el Vell

Agenda

Lit. hores: Setmana III

4 dilluns

— Sant Casimir, rei
— Sant Lluci I, papa
2R 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

5 dimarts

La Mare de Déu d'Àfrica
— Sant Adrià, mr.
Dn 3,25.34-43/Salm 24/Mt 18,21-35

6 dimecres

— Sant Oleguer, bisbe
Dt 4,1.5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

7 dijous

— Stes. Perpètua i Felicitat, mrs.
Jr 7,23-28/Salm 94/Lc 11,14-23

8 divendres

Dia d'abstinència
— Sant Joan de Déu, fund.
Os 14,2-10/Salm 80/Mc 12,28b-34

9 dissabte

— Santa Francesca Romana, vídua
— Sant Pacià, bisbe
Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

10 diumenge IV de Quaresma

“Laetare” / Cicle B
2Cr 36,14-16.19-23/Salm 136/
Ef 2,4-10/Jo 3,14-21

24 Hores per al Senyor

Del 8 al 9 de març

«Emprenguem una vida nova» (Rm 6,4) és el lema triat pel papa Francesc per a la celebració de les 24 Hores per al Senyor d'enguany, començant el divendres dia 8 de març i acabant el dissabte dia 9.

La finalitat de les 24 Hores per al Senyor és tornar a posar al centre de la vida de la pastoral de l'Església el sagrament de la reconciliació. Com va afirmar el Sant Pare, «la misericòrdia suscita alegria, perquè el cor s'obre a l'esperança d'una vida nova» (*Misericordia et misera*, 3).

A la catedral de Vic aquest exercici s'iniciarà el divendres

amb l'horari següent (recordem que hi haurà confessors a disposició dels qui desitgin rebre el perdó de Déu).

Divendres dia 8: 13h, santa missa i exposició; 15h, nona + coroneta de la Misericòrdia; 16h, rosari (goig); 18h rosari (llum); 19h, vespres; 20h, rosari (dolor); 22h, adoració jove; 24h, completes i adoració tota la nit.

Dissabte dia 9: 6h, rosari (glòria); 7h, ofici de lectura; 8h, pregària d'intercessió; 9h, laudes; 10h, *lectio divina*; 11h, predicà a càrrec del senyor bisbe; 12h, oració comunitària conclusiva; 12,50h, reserva solemne.

On es podrà veure l'exposició

(Prové de la pàgina 1)

Aquests són els indrets de la diòcesi on hi ha presència Vedruna i on es podrà veure l'exposició:

Vedruna Sagrats Cors Torelló – Del 16 de febrer al 15 de març – Sala d'actes de l'escola

Vedruna Tona – Del 8 al 20 de març – Sala d'exposicions Can Sebastià

Vedruna Sagrats Cors Centelles – Del 8 al 19 d'abril – Sala d'exposicions Centelles

Vedruna Escorial Vic – Del 9 al 24 d'abril – Centre Cívic Joan Triadú

Vedruna Manlleu – Del 16 d'abril al 16 de juny – Museu del Ter

Vedruna Artés – Del 6 al 19 de maig – Espai expositiu municipal Sala 2 Gener

Vedruna Manresa – Del 8 al 25 de maig – Casa Lluvià i Escola Vedruna Manresa

Vedruna Sallent – Del 27 de maig al 2 de juny – Sala Polivalent Casa Natal de Sant Antoni M. Claret

Ritu d'elecció dels catecúmens a la catedral

Delegació per al Catecumenat

El dia 18 de març va tenir lloc a la catedral de Vic el ritu d'elecció dels catecúmens. El catecumenat és el procés a través del qual els adults no batejats es preparen per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. L'Església preveu diversos ritus que marquen cada etapa de l'itinerari. Amb el ritu d'elecció, els catecúmens, ara ja «elegits», enceten l'última fase preparatòria per tal de rebre els sagraments la Vetlla Pasqual d'enguany.

L'acte va tenir dues parts. Primerament, al palau episcopal el senyor bisbe va donar la benvinguda als catecúmens i als

seus padrins i rectors. Tots van sortir enriquits del compartir d'experiències i del refrigeri. En segon lloc es va celebrar el ritu d'elecció a la cripta de la catedral, on els catecúmens foren enrobustits espiritualment per a caminar l'etapa final abans de rebre els sagraments.

Els catecúmens acompanyats són d'Igualada, Vic, Manresa, Manlleu, Aiguafreda i Sant Hipòlit de Voltregà. Exhortem tots els fidels a pregar per ells, per tots els qui estan en el procés catecumenal i pels adults no batejats a qui Déu cridarà a formar part de la seva Església.

Inscripcions obertes per a la Jornada Diocesana de Catequesi

El pròxim 16 de març tindrà lloc a Jorba la jornada diocesana de catequesi, que tractarà les orientacions del ritual d'iniciació cristiana per la catequesi.

La jornada començarà a les deu del matí i inclourà una intervenció de Mn. Jaume Casamitjana, delegat de Catecumenat. Hi haurà un autocar que sortirà de Vic, Manresa i Igualada.

Informació i inscripcions:

Cal que tothom s'inscriui i pagui la matrícula.

1. Per correu electrònic. Enviant les dades de la butlleta a catequesi@bisbatvic.org
2. Per correu postal. Enviant la butlleta a l'adreça següent: Mn. Joan Antoni Castillo, c/ Era del Firmat, 1 entr. 1, 08241 Manresa.
3. Pel telèfon 93 874 13 01 (podeu deixar el missatge al contestador). La data límit d'inscripció és el 8 de març.

Recés de Quaresma per a joves

Del 15 al 17 de març tindrà lloc a Aiguafreda el recés de Quaresma per a joves de tot el bisbat. El recés acabarà amb una calçotada, el diumenge per dinar. Per a més informació i inscripcions truqueu o escriviu a:
tel. 621 14 00 86 /
joves@bisbatvic.org

«Nefarious» o «Quan surtis d'aquí, hauràs matat tres persones» arriba a Manresa

Francesc Xicola Llorens

Un presidiari que està a punt de ser executat a la cadira elèctrica per diversos assassinats diu, amb una de les dues veus narratives (per cert, l'actor protagonista Sean Patrick Flanery és boníssim), que és el dimoni, i pretén ser el responsable tant de tots els crims que ha comès el presidiari, com també de l'execució d'aquest. No obstant això, segons les lleis d'Oklahoma, on transcorre l'acció del film, abans de l'execució el pres ha de ser analitzat per un psiquiatre, per tal de determinar si té la ment sana. Si no fos així, es consideraria no imputable i, per tant, no podria ser executat. Tota la trama girarà entorn de l'entrevista del metge al condemnat, en un recargolament de guió que hauria de ser estudiat en tota escola de cinema.

La gràcia de l'assumpte rau en el fet que la veu-dimoni tracta de convèn-

cer el psiquiatre que el presidiari està certament posseït, sabent alhora que l'ateisme empedreït d'aquell li impedeix d'acceptar-ho, tant com no pot acceptar que un pres que o bé és boig o bé ho fa veure li recrimini haver fet avortar el seu fill i haver practicat l'eutanàsia a la seva pròpia mare. La possessió no és una opció clínica; però tant en el cas de ser boig o de fer-ho veure, ¿com pot saber els detalls de la vida privada del psiquiatre? Quin és el propòsit d'una estratègia que sembla contradictòria, ja que busca l'execució de l'acusat alhora que davant el metge ha de passar per boig? O potser és un assenyat que es fa passar per boig? O és un boig que simula ser un assenyat que simula ser boig? Què vol dir quan li anuncia: «Quan surtis d'aquí hauràs matat tres persones»? Què passa? La brutalitat de l'ofensiva psicològica que l'ingenu

psiquiatre rep per totes bandes precipita un desenllaç que et clava a la cadira, elèctrica o no.

La pel·lícula dona per a molt; de fet, dona per a tot; essencialment és un repàs dels temes de l'evangeli de la vida: avortament, eutanàsia, esclavatge sexual... i una denúncia de la hipocresia d'una societat —personificada en el psiquiatre— que condemna crims il·legals mentre es renta les mans de la sang dels crims legals que li convenen. Es un repàs, certament, però no és un seguit de condemnes morals en abstracte, sinó una colpidora experiència molt ben narrada que, en la millor tradició de l'art cristià, pressuposa tant la sensibilitat com la racionalitat moral i la intel·ligència de l'espectador, a diferència del cine *mainstream* de Hollywood, que no solament suposa, sinó que vol

Notícies Breus

Trobada dels Missioners de la Misericòrdia de Catalunya

L'any 2016, coincidint amb l'Any de la Misericòrdia, el papa Francesc nomenà els primers Missioners de la Misericòrdia. Després d'aquest Any Jubilar continua havent-hi Missioners de la Misericòrdia en l'exercici del seu càrrec i oferint gustosament aquest servei a qui el demana. Els bisbes encarregaren a Mons. Javier Vilanova Pellisa, auxiliar de Barcelona, que convoqués els vint-i-dos Missioners de la Misericòrdia de Catalunya el propassat dia 31 de gener, entre ells els de les diòcesis de Solsona i de Vic.

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit

Trobada anual. Dies 9 i 10 de març. Lloc: Centre Martí Codolar, Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15, Barcelona. Predicador: Mn. Josep M. Escorihuela. Lema: «Els qui viuen en Crist són una creació nova» (2Co 5,17). Acolliment: Dissabte a les 16:00h i diumenge a les 9:30h. Hi sou tots convidats!

Informació: Sandra Cárdenas (Whatsapp 605 374 163 o sandra-cardenasvillabona@gmail.com), Carla Costa (Whatsapp 657 691 402 o mcosta463@gmail.com) i <http://www.renovacio.cat/>

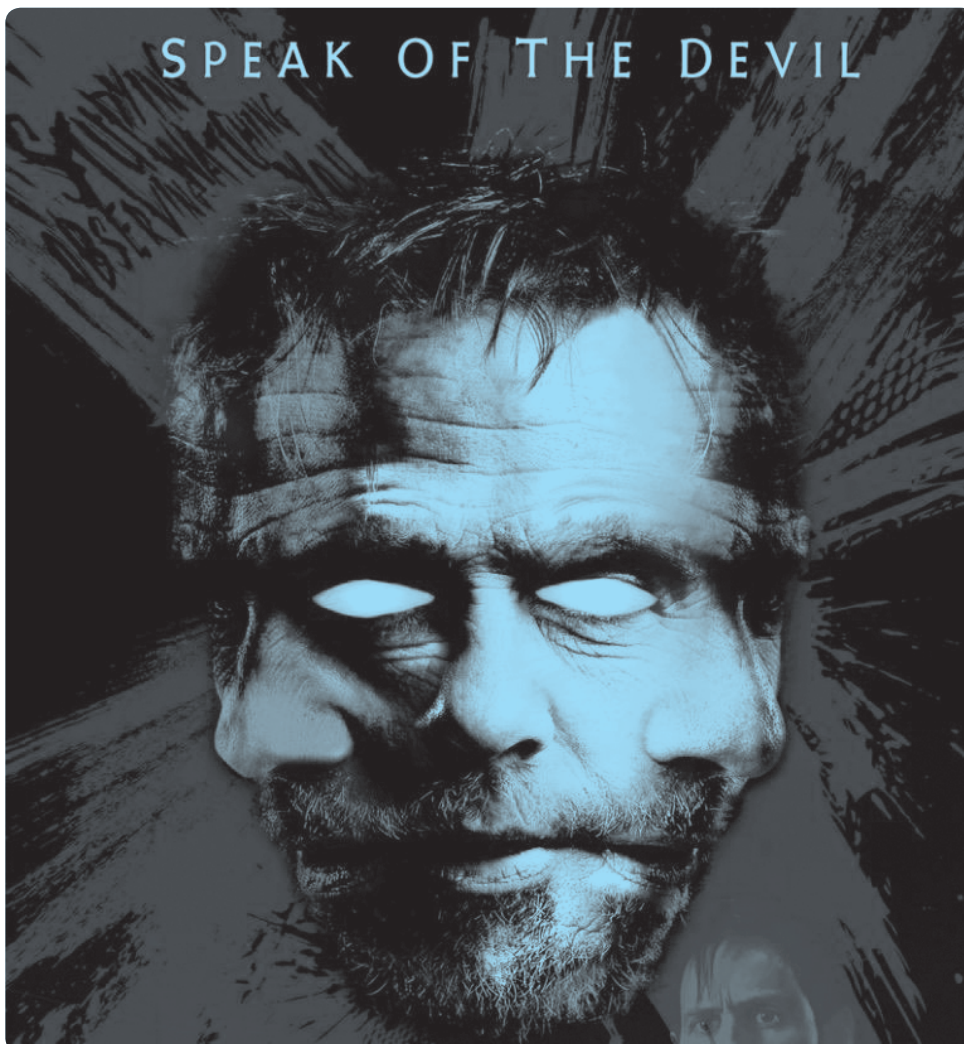
que ens tornem tots imbècils. Aquí, no. Tot està pensat al mil·límetre en un seguit de detalls, clavats, per a fer palès de quina mena és l'odi del dimoni (el detall de l'hamburguesa és depriment) o la complicitat miserable del capellà *woke*, amb les seves divagacions naturalistes (queda clar que no és un tipus gaire espiritual) de psicoteràpia americana de pa sucat amb oli i amb la seva estola de colors, i a qui el dimoni reconeix precisament com a inofensiu. Trenca la closca seguir la despietada lògica manipuladora d'una malignitat que no s'atura per a res quan no hi ha, en la misèria dels homes, ni un brot de misericòrdia que l'aturi; i esgarrija el progressiu desvetllament d'intencions que va més enllà de la destrucció dels homes, l'última i principal intenció de

«fer patir el Fuster»; fer-lo patir tant el que més estima: a nosaltres.

Nefarious no és una pel·lícula de terror; no ho és almenys en el mateix sentit d'una pel·lícula també molt bona com *L'exorcista*. No hi ha nenes girant el cap tres-cents seixanta graus, ni vòmits verds, ni llits que ballen. És, si de cas, terrorífica en un sentit conceptual. Perquè *Nefarious* és principalment teologia i, amb un prodigi de sobrietat visual i narrativa, teologia de la bona i a dojo, que alhora té la difícil virtut d'arribar a tothom, a tots els nivells.

El 7 de març al cine Bages Centre.

La sessió tindrà lloc a 2/4 de 9 del vespre de dijous vinent i es poden comprar les entrades de manera anticipada a la web de la sala esmentada.

El nostre pa de cada dia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Jesús ens ensenya en el parenostre a demanar al Pare del cel tot el que necessitem. Després de les peticions amb desig que Déu es manifesti plenament en la nostra vida, som convidats pel nostre Mestre a resar: «El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». Aquesta petició, juntament amb la que ve després —demanar el perdó— expressa la convicció que solament Déu és qui pot donar-nos el pa i el perdó. Quantes persones al llarg de la història han viscut amb aquest convenciment! És la millor expressió de la humilitat humana que sap que tot prové de la mà bondadosa de Déu, el qual amb la seva providència té cura de les seves criatures.

La meva iaia deia sempre: «El pa, Déu mon en do».

El pa de l'aliment és un do que amb confiança hem de demanar cada dia al Pare. Tinc gravat en la meva memòria i en el meu cor com la meva iaia, en anomenar-lo amb expressió antiga, deia sempre: «El pa, Déu mon en do». I així és: demanar el pa és una petició ben humana. Hem de menester l'aliment per a viure i sabem que el Pare no ens deixarà sense el nodriment necessari. Aquí rau el nostre bon costum de beneir la taula, donant gràcies pels aliments que hem rebut de la mà generosa del Senyor. Adonem-nos, però, que demanen el «nostre» pa. Ningú no pot implorar el pa de cada dia sense demanar-lo per a tots els germans. Tenir en compte els qui pateixen fam en el món i a qui manca el necessari per a viure, és un requisit necessari per a implorar el pa de cada dia.

En aquesta petició apareix l'adverbi «avui». Jesús ens ensenya a demanar el pa quotidià. Pot ressonar en aquesta concreció temporal aquell ensenyament del Senyor quan exhorta a confiar en el Pare celestial: *No us neguitegeu*

Bodegón panes, de Sebastià Noreña Muñoz

pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps (Mt 6, 34). El qui sol·licita el pa per a avui ho fa després de pregar que el regne de Déu es manifesti; per tant, no separa el que és diari del que és etern, sinó que inclou la totalitat de la vida, tot el que el deixeble de Crist necessita per al cos i per a l'ànima.

Amb una mirada potser més profunda, fins i tot podríem entendre que aquesta petició expressa la sol·licitud que els dons del món venidor en la plenitud dels temps es facin presents en la realitat de cada dia, on els creients en Crist actuem per la paraula i les obres. Amb això s'indica el pa de l'Eucaristia, en què rebem les primícies de la salvació. En aquest món, doncs, el cristià pot viure l'avui amb plenitud.

